

Any VIII

EMPORIÓ

N.º 170

PERIÒDIC QUINZENAL

Preu
de subscripció:
4'50 ptes. l'any
Un número:
20 cts.

Torroella de Montgrí, 25 de juny 1922

Redacció i
Administració:
≡ Ateneu
Montgrí ≡

Festes d'homenatge a En Pep Ventura

celebrades els dies 10
i 11 de juny a Barcelona

Es per primera volta que el cronista frepitja l'hostatge de l'Ateneu Empordanès de Barcelona, i sempre recordarem que fou en una gran diada, en que aquesta entitat homenatjà al gran empordanès Pep Ventura, el mestre de tenora i creador de la sardana llarga.

En la biblioteca de l'Ateneu, contemplem amb respecte la tenora que En Pep feu rellir en totes les places de l'Empordà.

També hi són exposats els manuscrits, d'ell, partitures de sardana, peces corals, balls i sarsueles. El gran nombre d'aquets manuscrits ens diu lo molt que treballà aquest verdader artista, que començà a aprendre de solfa als vint anys i morí força jove.

Dinar d'honor

El dia 10, a les dues de la tarda es celebrà el dinar amb que l'Ateneu obsequià als representants de la premsa i autoritats empordaneses. Hi assisteixen la Junta de la entitat, presidida pel senyor Isern Dalmau; els senyors Eugeni d'Ors, Massot, regidor de Barcelona; Eusebi Corominas, Ramis, regidor de Figueres; Ramon Mascort, alcalde de nostra vila; Bordas, alcalde de Castelló; Salvador Raurich, Noguer i Comet, diputat provincial i periodistes de Barcelona i l'Empordà.

Acabat el dinar, que fou esplèndidament servit en un saló de l'Ateneu, parlaren del

significat de l'acte els senyors Isern Dalmau, Corominas, Ors, Massot, Noguer, Ramis i Raurich, siguent tots molt aplaudits. Aquest últim llegeix un treball, demanant no s'oblidi el «Contrapàs», precursor de la sardana i germà d'ella. A continuació la cobla «Barcelona» toca un contrapàs, com a complement del treball llegit, i una sardana.

Conferència del mestre Llongueras

A les deu de la nit es celebrà el verdader acte d'homenatge, que consisteix en la conferència del mestre Llongueras «En Pep Ventura i les belles tonades de la raça», i un concert d'escollides sardanes d'En Pep.

La cobla «Barcelona» interpretà, abans de començar la conferència, dues belles sardanes: «A En Pep Ventura», d'En Morera i «Rosada», d'En Garreta.

Es dona compte de les delegacions que han assistit a l'homenatge, i de les adhesions següents:

ADHESIONS. — Agustí Riera i Pau, Conseller de Mancomunitat de Catalunya i President de la Diputació de Girona; Excel·lentíssims Ajuntaments de Girona, La Bisbal, Olot i Banyoles; D. Albert de Quintana i de León, Diputat per Catalunya; Centre Nacionalista, de Castelló d'Empúries; Nostra Parla, de Barcelona; Senyors J. Puig Pujadas i Salvador Dalí, de Figueres; Darius Rahola, de Girona; Periòdics: La Comarca, de Olot; J. Lamote de Grignon, Barcelona; Juli Garreta, de St. Feliu de Guixols; Agrupació Catalanista, de Palamós; Orfeó Aucellada, de Palamós; Nova Vida, de Llansà; Marinada, de Palamós; Excel·lentíssims Ajuntaments de La Bisbal

i Palamós; Foment de la Sardana, de Barcelona; Amadeu Roig, de Palafrugell; i una afectuosa lletra de St. Sadurní de Noya, signada per diversos joves i damiselles; Centre Republicà, de Salt; Salvador Albert, Diputat a Corts.

DELEGACIONS. - R. Noguer i Comet, per la Mancomunitat de Catalunya; Rafel Ramis, President de la Mancomunitat de l'Empordà i Regidor de l'Ajuntament de Figueres; Paulí Geli, per la Diputació de Girona; Ll. Massot i Balaguer, Regidor de la Ciutat; Ramon Mascort, Alcalde de Torroella de Montgrí; Josep Bordas, Alcalde de Castelló d'Empúries; J. Pujolà i Vallès i R. Duràn i Albareda, per la Fira de Mostres; Eugeni d'Ors, President de la Premsa Diària de Barcelona; Eusebi Corominas, Ex-Diputat a Corts per Girona; Enric Morera i Ignasi Iglesias; Orfeo Germanor Empordanesa, de Figueras; Enric Corrons, del Foment de la Sardana de Manresa; Josep Escarrà, de la Veu de l'Empordà; Josep Sabater, de Alt Empordà; J. Mª Pagès; Empordà Federal de Figueras; I. Rodriguez Grahit, de El Gironès, El Autonomista, i Diari de Girona; E. Viñas, de Emporión, de Torroella de Montgrí; Josep Blanco, de El Programa, de St. Feliu de Guixols; J. Pujol Casademont, de l'Avi Muné, de idem.; i aixís mateix representants de tota la Premsa barcelonina.

Després de breus paraules del regidor senyor Massot i del president de l'Ateneu senyor Isern, el mestre Llongueras començà a llegir el seu treball, que és notabilíssim. Es un verdader estudi de l'obra de l'homenatjat, al ensemps que una acurada biografia. (Fem constar, entre parèntesis, que aquesta bella conferència serà editada per les Publicacions Empordà, poguent, de aquest modo, ésser coneguda de tothom)

Seguidament la cobla tocà les següents sardanes, originals del mestre Pep Ventura: «La gentil pastora», «Els segadors», «Un esmolet vell», «Sardana de tenora». «Toc d'oració», i «Per tu ploro». Foren escoltades amb devoció i aplaudides amb entusiasme; sobre tot «Un esmolet

vell», que fou tocada per l'Albert Martí amb la pròpia tenora d'En Pep. No cal dir que tingué de repetir-se.

Entre la concurrència figuraren molts empordanesos. Esmentem també els noms del mestre Morera, Millet, Prudenci Bertrana i Ignasi Iglesias.

Audició de sardanes al públic

A l'endemà, dia 11, al matí, se lloc una audició de sardanes a la plaça de Sant Jaume. Per aquest acte, i el que es realitzarà a la tarda, han sigut contractades quatre cobles. Els nostres «Montgrins», «Principal» de Perelada, «Principal» de La Bisbal i la «Barcelona».

Començà la cobla de La Bisbal amb «Toc d'oració». La gran plaça va omplenant-se. Els «Montgrins» toquen «La bola de neu» del nostre malaguanyat Rigau. Moment emocionant per a nosaltres torroellencs. Els bells cants d'aquesta sardana ens evocuen una serie de records; recordem que «La bola de neu» fou estrenada en un concurs de cobles en aquelles famoses festes de la Mercè; veiem la figura d'En Rigau i pensem que un homenatge, a la fairsó d'aquest, també se'l mereix ell, que fou un continuador de l'obra d'En Pep i un home que formà tants músics, que són avui escampats en les millors cobles de l'Empordà.

La «Barcelona» tocà «Rosada», (Garreta), la de Perelada La Pubilla empordanesa», (Serra) i finalment les quatre cobles juntes «Empordà», (Morera).

En aquets moments l'Alcalde de Barcelona rep un telegrama de Alcalà la Real (Jaen) diguent que la Corporació municipal d'aquell lloc s'associa al homenatge, en atenció a haver nascut allí En Pep Ventura.

Aquesta adhesió és ben espontània, ja que aquell ajuntament sols tingué notícia de l'homenatge, per la premsa. Hom pensa que allí també regoneixen l'alta valor de la seva obra.

Segona audició de sardanes

A les quatre de la tarda, en el Palau de la fira de Mostres, les esmentades cobles hi toquen disset sardanes que són ballades

per la immensa gentada que omplena la gran nau, abundant-hi els empordanesos residents a Barcelona. Com a última sardana les quatre cobles conjuntament interprenen d'una fairsó admirable «La Santa Espina», la qual fou molt aplaudida, tinguent-se que repetir.

Final de la festa

Com acabament de la festa, a les deu de la nit, en el Saló-Teatre de l'Ateneu, la cobla de La Bisbal tocà sis sardanes que són ballades per la concurrència.

Ara ens cal remercier a la Junta de l'Ateneu Empordanès per les atencions rebudes, al ensemps que felicitar-los per l'èxit de aquest homenatge.

Com empordanesos, hem de sentir-nos orgullosos de que en el cor de la gran urbs hi hagi una casa pairal per als fills d'aquesta terra «fogar de lluita per a les idees clares».

E. V.

L'ESCOLA DOMINICAL

SA' ACTUACIÓ Y SOS PROPÓSITS

Ens plau estampar-ho en les planes d'aquest periòdic en prova de públic agraïment i pel bon nom de nostra vila: *el poble* de Torroella estima l'Escola Dominical. Però hi ha un subratllat: *el poble*. Les classes altes, en sa immensa majoria, ens han somrigut dolçament davant la nostra obra de cultura; ens han somrigut i prou. La gent que amb motiu de la guerra mundial s'han enriquit, s'han recordat del luxe i del vici; però en aquestes altures de les institucions educadores, qui se'n preocupa? Alguna persona, nadant en l'abundància, ens ha ofert una engruna —quina engruna!— i amb una greu recança: sort, encara, que no ens ha abordat els goços.

Així, podrem dintre alguns mesos presentar un escenari ben decorat i completament adequat a les condicions de nostra Escola; així en l'actualitat comptem amb un bon cine i amb una magnífica llanterna de projeccions; així, és augmentada de tres vegades al menys, l'usual assistència de nois i noies a les funcions dels dies festius; així s'ha pogut fer durant un any una classe d'Esperan-

to; s'han constituït tres pomells de joventut i s'és iniciada amb bons auguris la secció de futbol.

Però cal una empena suprema a la nostra actuació. Les almoïnes que rebem mensualment per a la projecció de Cine i Llanterna no arriben ni a la meitat per a cobrir els gastos i en aquest pas ens caldrà arxivar l'armatost del Cine com un document històric. Els joves ens demanen llibres i sols poder oferir-los en un migraït repertori adquirit amb diners de nostra butxaca de pobre. Nens i nenes ens demanen trapeçis i bitlles, però no podem proporcionar-los-hi, perquè per ara i tant sols veiem el medi de robar-ho, la qual cosa repugna a nostra consciència i no és del nostre ofici. Les noies ens demanen comèdies d'espectacle; però se'ns ha exhaurit el dipòsit de roba vella trera d'una *silleria* i no podem anar als magatzems per si ens fien unes teles que no sabem encara com i quan pagariem.

A més ens caldria un esclat de publicitat per tal de presentar la nostra obra d'una manera impressionant i eficaç i animar nostres nois i noies, sobre tot als ja adolescents, a prosseguir en nostres files o a ingressar a elles.

A aquest doble objectiu indicat: la necessitat absoluta d'una recaudació extraordinària i una brillant i pública manifestació de forces i del nostre ideari, respon la Festa de Joventut, el projecte de la qual avui ens atrevim a esbossar al públic, assegurats ja del apoi que ens han noblement ofert les autoritats, els mestres públics i distingides personalitats i altres il·lustrades persones del poble, a tots els quals remerciem cordialment des de aquestes planes en reconeixença nostra i per a exemple de tothom.

Veusaquí ara en línies generals el programa de nostra

FESTA DE JOVENTUT

1.er Celebració en una espaiosa sala d'espectacles d'una solemne vetllada amb assistència de l'amic dels joves i notabilíssim escriptor en Josep M. Folch i Torres, de les autoritats, dels mestres públics de ambdós sexes, dels directors de l'Escola, de les Juntes dels Pomells de Joventut de nostra vila i de les delegacions d'altres Pomells comarcals que's dignin assistir a la vetllada, dels joves esperantistes de nostra vila, etc.

2.^{on} Representació en el teatre de l'Escola de «La Xinel·la preciosa», original del

celebrat autor, ja esmentat, en Folch i Torres i acomodada a les exigències de nostre escenari per M. F. Viver, estrenant-se magnífiques decoracions pintades sota la direcció del professor públic Sr. Josep Thomàs, qui ha demostrat ja sa competència en nostra vila per a treballs d'aquesta mena.

3.er Solemne benedició de la bandera esperantista, a la capella de Nostra Dona de la Mercè, copatrona d'aquesta vila.

4.^{rt} Un dinar a Sta. Catarina dels esperantistes, pomellistes, pertanyents a la secció dramàtica de l'Escola i llurs famílies que tinguin a bé assistir-hi.

5.^{nt} Sardanes a la plaça.

6.e Rifa pública per a sufragar els gastós de la festa i per al normal funcionament de l'Escola durant un temps.

7.e Tòmbola per a la qual cada un dels nois i noies més adïctes rebrà un número gratis.

V À R I A

La Direcció de l'Escola agrairà especialment els donatius d'objectes i diner, així com la compra de números que li sien oferts espontàniament i generosa.

—Naturalment, que el programa sols podrà ésser complet integralment en el cas de que el públic en pes respongui a nostre crit d'ajut, que estem segurs que no serà una veu perduda en el desert de l'indiferència.

—Rebrem gustosíssims les advertències que se'ns facin i consells que se'ns donguin pel millor èxit de la Festa, per a valer-nos-en i modificar, si cal, algú de nostres propòsits, que hem explicat amb el cor a la mà i amb l'únic anhel de contribuir a mida de nostres forces a la obra cultural ja començada entre nosaltres per valiosos elements.

—Els Pomells de Joventut que fins al present havem format, són tres: «Nostra Dona de Montserrat», de noies de dotze anys per munt; «Santa Catarina», de nenes de nou, deu i onze anys, i «Sant Genís» de nois de dotze anys per munt. Tots tres figuren ja en el Registre de Pomells de Catalunya i han rebut una formosa i encoratjadora carta den Folch i Torres. D'algunes setmanes ençà que actuen, demostrant una inesperada delicadesa de sentiments i propòsits per son Déu i sa Pàtria.

Aprofitarem l'entusiasme amb que se'ns acull en aquest periòdic per a publicar mensualment les obres de virtut i patriòtiques més sortints, que vagin executant els pomellistes d'ambdós sexes, segons prescripció reglamentària. Publicarem també noms

de donants; quantitats recaudades i detalls de la inversió de les mateixes.

I donem mercès al Director i Redactors d'**Emporion** per llur acollida i fervorós encoratjament.

LA DIRECCIÓ DE L'ESCOLA DOMINICAL
Torroella de Montgrí, juny 1922.

Laieta, la dona del gipó

Eren les primeres hores d'una matinada humida i boirosa. Les campanes cridaven a missa primera amb dolça melancònia i llurs monòtones vibracions repercutien fortament pels dormits ecos del dormit poblet. Al crit d'aquella veu acompassada i planyívola que cada dia i a la mateixa hora deixava oïr sa mística cantarella, que s'expandia fins a la llunyania límpidament, i moria després ofegada pel silenci pregon, perdent-se com si es diluís — fonedissa — entre els subtils reflexes de la pàl·lida claror del llustrejar, s'obrien les portes d'algunes cases, grinyolant asprament i petant estridents en ésser tancades. Després s'oïa l'irregular i dubtós trepig d'alguna vella, el tustar d'un bastó i el fregadiç d'un peu que era arrocegat com un pes feixuc per aquells carrers estrets i tortuosos que pujaven — fent gran pendent — fins a la plaça on s'alçava l'església i la casa de la vila.

Internades dins el temple les ombres dels assistents de consuetud a la primera missa, restaven els carrers novament deserts fins que hi passava un escamot de caçadors — aparegut de cop i volta i com per miracle — cridant alegrois i contant èxits de caceres preferites.

— Un cas com el que succeí l'any passat, no s'ha vist enlloc. Figureu-vos que m'estava a l'agoit vora l'alzinar d'En Buxeda...

Després es perdien les paraules i els caçadors desapareixien en tombar una cantonada. Un gos, reraçagat de la canilla passava rabent i bellugant nerviosament la cua.

Un gall cacarejà, i ara l'un ara l'altre, tots els del poble l'imitaren i fins els de les ma-

sies escampades per les afores feren també ressò a aquell crit.

Botien pel damunt les botarudes pedres dels carrers, les rodes del carro deslloriat del pagès més matiner, que tirava esquelètica mula de pas insegur, que no més es feia quelcom més viu en retornar cap al poble, allà a l'entrada de fosc, — quan encara el sol deixa unes engrunes de polsim d'or sobre la punta del campanar.

Les campanes deixaven caure com amb recança i lentiud els darrer tocs.

Amagant se en les ombres que vora un costat de carrer s'extenien, avançava una velleïta. Vestia un gipó que seria negre en els seus bon temps però que ara verdejava i que li anava una mica gran, tot servant indeleble empremta de mants pedaços i sorgits. Cobria sa festa un ample mantell, tan arnat com el gipó sorgit i quin color fóra difícil precisar.

Marxava depressa i aparentava ésser molt més vella de ço que en realitat era. Molt seca i esquerdalenca, caminava encorvada, com si el cap pesés excessivament i es decantés cap a terra, talment la fruita massa madura que torça el coll i ja no es redreça amb pujança sobre la branca.

Tenia la cara solcada d'arrugues fondíssimes i els pòmuls semblava que tenien que eixir al defora, foradant l'apergaminada pell. Sa barba, de llosa, acabava en una punxa inversemblable i els ulls enfonsats i ullerosos eren com dos esvorancs.

Calçava unes espadenyas negres i era coneguda de tothom per la Laieta i per altre nom, la dona del gipó.

La seva vida i la seva manera de viure eren un misteri per a tothom. Corria de poble en poble resseguint tots els camins; açí treballant en feines senzilles, allà captant o amparant-se del caràcter pietós i caritatiu d'alguna bona ànima, que encara que poques alguna en queda.

Quan era al poble no passava cap dia sense que a les primeres hores de la matinada passés arranblada vora les parets, en quina superfície semblava lliscar i donant la sensació de que els murs freds tinguessin que engolir-la.

I així arribava a la plaça de l'església i es parava un moment — com obeint a una costum — l'atravessava després rabent i entrava dins el temple, on regnaven fent companyia a les Santes Imatges, la freda humitat, les terenyines, la pols i els corcs, aquests cruspint-se tot el fustam.

S'agenollava en el recó més solitari i fosc, on ni tan sols arribava la tènica claror bellugadica dels ciris que cremaven xisporrotejant i donant més vaguetat a la forma de les coses, i allà romania arraulida resant amb fervor i cercant consol a sos dolors.

S'havia deixat endur per la correntia folla d'una vida qui sap lo tenebrosa i demoniaca i havia sigut abandonada com una romanalla repulsiva en un marge fangós i pestilent, havent conegut inclús la Justícia i els càstics humans. Ningú l'havia acollida; d'arreu fou foragitada i per primera vegada després de tant i tant temps retornà a la religió cercant-hi consols.

Potser els hi trobés, potser inclús hagués trobat en ella el perdó i l'absolució, però en l'església on romania llargues estones, tothom s'apartava de son costat i tenia d'amagar-se en un recó obscur, i fora de l'església, el seu pas era el temor de la mainada, ja que les mares i les dones signant-la amb el dit, deien sempre:

— Mira, la dona del gipó! Si no vols creure, li diré que se l'endugui.

I era el nom de la Laieta, la del passat lèrbol i afrós, i quina companyia tothom evitava, el que feia que les criatures obeïssin i tinguessin un fre per a les entremaliadures.

Per virtut d'aquesta nomenada, el record de la Laieta subsisteix i subsistirà, perquè encara avui hom sent sovint sovint:

— Cridaré a la Laieta, la dona del gipó. I ella se l'endurà.

ALFRED GALLART

Amb motiu d'un Homenatge

La premsa ha reflexat prou clarament, i en aquest nombre un company exposa les impressions rebudes en la gran festa, l'importància que assolí l'homenatge que l'Ateneu Empordanès de Barcelona va dedicar al restaurador de la sardana, el malaguanyat Pep Ventura.

Hom s'enterà oportunament de les personalitats de alt relleu que prengueren part en eixa patriòtica diada. La nostra vila estigué dignament representada en la persona de son batlle popular, «*Emporion*» publicació empordanesa per essència i propulsor de tota idea benfactora, va enviar-hi un dels seus redactors més actius. Ço palesa que Torroella, *la vila vella de l'Empordà*, semblà en la gaia festa, el lloc preminent que la seva situació i la seva història li assenyalaven.

L'Homenatge va assolir un grandió èxit, un èxit insospitat. Tota la Barcelona que viu i es preocupa de les valors nacionals; tota la ciutat que regoneix en la sardana, no tant sols la recopilació dels cants populars de la nostra terra, si que també la vera dansa de tot un poble que lluita i que treballa pel regoneixement legal de la seva personalitat colectiva, va fer-hi acte de presència, rendint tribut d'admiració a l'home exemplar, al català de cor que les multituds presents glorifiquen i veneren.

A Catalunya, no hi ha avui qui desconegui l'obra d'En Pep. Està a la consciència de tothom que ell representa en el procés de la sardana, la base, el puntal més ferm on els nous conreadors hi han vestit les naus alteroses que donen a la sardana formes de plenitud i de grandesa.

Mes; si el poble sap aixó, ignora a ben segur les diferents etapes, les suspensions i les modalitats que ha experimentat la sardana en el transcurs de son desentrotllo.

Com deixem dit, En Ventura va bastir-ne el fonament. Després vingueren els primers constructors. D'allavors ençà, la

nostra vila s'ha significat sempre per una intensa activitat en profit de la sardana. El nom d'En Pere Rigau (Barretó) forma jornada en els anals de la trajectòria sardanística. I si be la intel·lectualitat catalana ha sapigut capir la importància de la seva tasca extraordinària, copsant-ne tota la transcendència — com ho palesa el fet de que sovint en audicions selectes es desenterraren llurs cants delicadíssims — el poble, la massa, millor dit, desconeix en absolut l'obra dels grans compositors de primera època, d'entre els quals s'hi destacà vigorosament el nostre coterrani.

Caldria doncs, fer revivre la tasca d'aquells enamorats de la dansa, d'aquells grans empordanesos que geuen en l'oblid, fent arribar a l'ànima popular, com s'ha fe amb el gloriós Ventura, quins varen ésser els primers creadors i els millors intèrprets de la nostra música.

Ningú més indicat que l'Ateneu Empordanès de Barcelona, casal on s'hi arredor-se'n els fills més selectes de nostres contradances exilats a la capital, per a dur a terme aquesta iniciativa. L'Homenatge que acaba de celebrar-se en honor d'En Pep Ventura, coronat pel major èxit, va suggerir-nos aquesta idea que brindem joiosos i curulls d'esperança als capdavaners de l'Ateneu.

No cal dir que nostra vila fonament commoguda, la *Torroella vila vella* de l'Empordà, com agrairia amb tota l'ànima un petit homenatge de Catalunya a un dels seus fills predilectes!

JOSEP CASTELLS

RELOTGERIA ANIGETO QUER

Extens assortit de rellotjes de varies classes, arrecades, anells,
: : braçalets i cadenes : :

REPARACIONS de COMPLICACIO

: : : a PREUS MODICS : : :

NOTICIES

La sega.—Estan ja acabades les tasques de la sega. Una tramontanada inoportuna bufa quan la collita era gairebé recollida, causant alguns perjudicis, els quals haurien resultat greuissims de venir més per hora.

El temps s'ha reposat i els camps ofereixen esperançador aspecte.

Corpus.—Amb la solemnitat de costum s'ha realitzat aquest any la festa de Corpus

La processó resultà més lluida que en anys anteriors. La festa resultà complerta. Hem de felicitar coralment als organitzadors i en particular al senyor rector pel nou caient que's donà a la festa fent-la arribar al si del poble amb l'intercal·lació d'audicions de nostra bella dansa. Pesi als esperits rutinaris, nosaltres sempre trobem encertadíssima la contribució per a retornar a la festa senzilla i recatada emprò alegre i somrienta, i creiem que aquest camí avui començat és el que cal seguir els que recerquin la restauració moral que no es pot lograr amb la sola eficàcia de la predicació.

Col·laboració.—Ens han promès àsdua col·laboració els escriptors I. Rodríguez Grahit, Octavi Sallor, Alfred Gallard, J. Roure i Torrent i C. Fages de Climent, tots ells entusiastes joves, que'ns ajudaran a nostra tasca i qual valiosa cooperació farà de **Emporion** una bella publicació.

D'Exàmens.—Retallem de l'«Ideal Gallego», important diari de La Coruña:

«La bella i distingida senyoreta Carme Rocas Molinas ha terminat amb brillants notes els seus estudis de Batxillerat. Durant tots els cursos merescuè els primers llocs en les classes i son brillant expedient se compona tot de sobressalients i matrícules d'honor»

També son germà Carles ha obtingut el títol de batxiller amb notes brillants.

Nosaltres, com el periòdic esmentat, felicitem coralment a la família dels aventatjats alumnes i en especial a nostre bon amic el culte enginyer D. Eugeni Roca.

— En l'Institut de Girona ha fet un bri-

llant exàmen d'ingrés la nena torroellenca Na Conxa Garcia Carreras.

Nostra felicitació.

Accident.—Dimarts passat vinguent de Estartit, un autobús de La Bisbal, per no atropellar un carro feu un viratge massa ràpid el qual motivà el que fés caure un troç de barana d'un pont. Sortosament l'auto no caigué, gràcies a que el xofer el feu entrar en un camp. No hi hagué cap desgràcia.

En cartera.—Tenim interessants articles que per excès d'original no podem publicar avui; per aquest motiu deixem l'estudi de l'interessant obra d'En Patol «Poema de Tarda».

De les escoles.—Ha estat en nostra vila el culte arquitecte D. Geroni Martorell, el qual ha vingut a començar els primers estudis per a la construcció de les escoles.

Casament. Dimecres, dia 14 del corrent, contragué matrimoni nostre consoci i volgut amic, el simpàtic jove Jaume Bruguera amb la bella damisel·la Emilia Escuder.

Un nombrós corteig acompanyà a la parella venturosa i després organitzà un ball amb l'orquestra «La Lira» en el saló Menestral.

El banquet de noces fou esplèndidament servit a l'Hotel d'Espanya.

Desitgem al nou matrimoni una eterna lluna de mel.

Premi.— Mossen Francisco Viver, el culte capellà-poeta de Torroella, ha obtingut un nou premi, consistent en la viola d'argent, en els Jocs Florals de Caldes de Malavella.

Nosaltres ens complavem en el triomf de l'amic dilecte i li enviem nostra felicitació més efusiva.

ESTARTIT

FESTA DE CORPUS

Amb la solemnitat de sempre va celebrar-se el diumenge dia 18 la diada de Corpus i Comunió Solemne de nois i noies.

A les 5 del matí es digué la missa de Comunió amb plàrica a carrec del Rvnt. Dr. D. Frederic Dalmau, catedràtic de l'Institut de Girona. El chor de noies interpretà esplèndidament boniques composicions.

A les deu hi hagué Ofici Solemne amenitzat per a la Lira de Torroella, on el Rvnt. Dalmau desglosà un magnífic parlament captivant l'auditori amb la seva eloqüència.

A la tarda se feu la processó, assistint-hi además d'una gran gentada les autoritats de Torroella acompanyades per nostre batlle Pere Massaguer.

Després, a les 6 tarda, hi hagueren ballades a la plaça i a la nit un esplèndit ball.

Encara que'l temps no va contribuir a l'esplendorositat de la festa, resultà força animada.

ESTIUEJANTS.—Havem saludat a les famílies, G. Quintana, Vinyals, R. i Vidua Marquès, Hospital, A. Elias, Vidua Boada

A totes elles desitgem els hi sigui ben alegroia l'estada entre nosaltres.

CAMIÓ.—Se'ns comunica ha sigut adquirit un camió per a transportar el peix a l'estació, de l'industrial i amic nostre Pere Massaguer.

CASAMENT. Ha contrèt matrimoni el jove carrabiner Llorenç Giménez, fill del sargent d'aquest lloc amb la simpàtica damisella Maria Camps.

A les famílies la més coral enhorabona.

EL Dr. NÓGUER, metge especialista en malalties de la pell i cabell, fa avinent que accedint als precs de la seva distingida clientela d'aquesta província, obrirà consulta tots els dissabtes a Girona, carrer de Ciutadans, 5, 1.er, de 9 a 1 i hores convingudes per a malalis de «Radium i anàlisi de sang».

A TORROELLA DE MONTERI

i en el millor lloc de la població, se ven bona i espaiosa **torre**, higienica disposició, tot confort, tres pisos i terrat, completa instal·lació d'aigua i electricitat a interior i exterior de l'edifici. La casa està voltada de jardí, ocupant en conjunt uns 1500 metres. Entrada per a carruatge. Informarà en la mateixa torre, carrer Estarlit, 11.

Jup P. RIBAS.—Representant a Torroella, EDUARD VIÑAS.

CHOCOLATES

PIERAY
BRUGUERAS

TARRAGONA

PÍDASE EN TODAS PARTES